

тѣ обикновено сж каменоломни. Въ тѣхъ трѣбва да се разбива, ломи живата скала, а следъ това да се начува на дребни кжсчета, годни за настилка.

Въ тази нова кариера разбиването на скалата на малки камънчета е извършено отъ самата природа. Въ далечното минало, когато Струма е била по-пълноводна и по-буйна, тя се е задълбавала въ скалистата снага на

Земенският манастиръ

планината. Тогава нейната долина е била ждрело съ отвесни скалисти рамене. Но по-сетне, когато водата намалѣла, проломътъ ѝ станалъ широкъ, като дрехата на отслабналъ човѣкъ.

Полека-лека оголенитѣ скали се разрушавали и отъ тѣхнитѣ отломѣци се образували наноси отъ чакълъ и прѣстъ. На мѣста тѣзи наноси сж отвличани отъ рѣчнитѣ води, а другаде оставатъ съ вѣкове и върху тѣхъ е бухнала дребна и едра растителностъ. Тамъ пѣкъ, гдето растителността е била унищожена и високо надъ ждрелото, образували се страшни и пакостни пороища, които образуватъ дълбоки рани въ снагата на планината.